

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۱/۱۰/۰۲

نویسنده: والرئ کولیکو
مترجم: رسول رحیم

کی مسوول تشدید اوضاع میان طالبان و تاجکستان است؟

منبع: نیو ایسترن اوت لوک ۲ اکتوبر ۲۰۲۱

یادداشت مترجم: پاراگراف اخیر به دلیل عدم ارتباط مستقیم به موضوع ترجمه نشده است.

در روزهای اخیر رسانه های گوناگون اشارت به تشدید بسیار قابل ذکر اوضاع در سرحد بین افغانستان و تاجکستان نموده اند. مرز بین این دو کشور بیش از ۱۴۰۰ کیلومتر طول دارد. تهدید های متقابل از هر دو جانب شنیده می شود و هر دو جانب واحد های نظامی را در امتداد خط سرحدی آورده اند.

طبق گزارش ها، تنها گروه تروریستی افغان که شامل اتباع تاجکستان می باشد، «انصار الله» است که در مرز تاجکستان فرار گرفته است و در آنجا پرچم طالبان را افراشته است. هسته این گروه متشکل از آن نمایندگان آشتی ناپذیر اپوزیسیون حکومت تاجکستان است که در اواسط دهه ۹۰ علیه حکومت تاجکستان می جنگیدند. آن ها قادر نیستند جایگاهی در ساختار رسمی قدرت برای شان بیابند و یا کسانی اند که از ترس اقدامات تلافی جویانه رژیم امام علی رحمان به افغانستان فرار کرده اند. در جریان سال ها، آن ها جنگ آزموده شده و از حمایت های جدی غرب به ویژه استخبارات بریتانیا برخوردار اند. آن ها با هر اشارتی از جانب حامیان غربی شان آماده اند اعمال تحریک آمیز و افراط گرایانه را در آن سوی مرز انجام دهند و با استفاده از خویشاوندان و هموطنان شان که در تاجکستان زندگی می کنند، با خانواده حاکم امام علی رحمان مخالفت می نمایند.

بنابر گزارش های رسانه های تاجکستان، اطلاعات در مورد تمرکز ملیشه های گروه انصار الله در قریه «موی» می «افغانستان صحیح است، اما در حال حاضر این جنگجویان آرام اند و می دانند هرگاه چیزی اتفاق بیفتد، اردوی روسیه به تاجکستان کمک می کند. هرگاه در این قرن ۲۱ پایگاه روسیه در تاجکستان وجود نمی داشت، شاید آن ها می کوشیدند از مرز بگذرند.

د پانوی شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ

در عین زمان هسته های یک گروه تروریستی دیگر یعنی «لکشر منصوری» که حملات انتحاری را انجام می دهد، در فیض آباد مرکز ولایت بدخشان تشکیل شده است. آژانس رسمی و دولتی باختر از افغانستان گزارش داده است که این گروه برای «دفع حملات احتمالی علیه واحد های طالبان» تشکیل شده است.

مقامات طالبان گفته اند که «هزاران» تن از سربازان شان را به ولایت تخار افغانستان فرستاده اند که با منطقه ختلان تاجکستان هم مرز است. ذبیح الله مجاهد سخنگوی طالبان عکس های وسایط نقلیه نظامی و مردان یونیفورم دار به تاریخ ۲۵ سپتمبر در تویت خود پست نموده است. وی اظهار داشته است که «ده ها هزار تن از جنگجویان نیروی ویژه اردوی منصوری امارت اسلامی افغانستان در ولایت تخار توظیف شده اند تا به تهدید های امنیتی بالقوه و سایر چالش ها پاسخ بدهند.» این اردوی منصوری امارت اسلامی غالباً متشکل از انتحاری ها با بمب می باشد. در اواسط سپتمبر طالبان اعلام نمودند که این نیروها به ولایت بدخشان داخل شده اند.

قبلاً مقامات تاجک گفته بودند که آن ها اطلاعاتی به دست آورده اند که برخی دار و دسته های تحت کنترل طالبان که متشکل از اتباع تاجکستان و قفقازی می باشند، آماده حمله به تاجکستان اند. پس از آن طالبان این ادعا را رد کرده و گفتند که به هیچ گروهی اجازه داده نمی شود که از قلمرو افغانستان به خاک کشورهای همسایه داخل شود. اما تاجکستان تا هنوز در مورد چنین اطمینان طالبان دچار شک و تردید است. برای جلوگیری از وخامت اوضاع، نیروهای امنیتی تاجکستان در منطقه مرزی افغانستان و تاجکستان به حالت آماده باش در آمده اند.

تحلیلگران، دلایل تشدید اوضاع در مرز بین افغانستان و تاجکستان را در آن می بینند که تقویت نیروهای طالبان در شمال افغانستان و فعال شدن جنگجویان «انصار الله» در مرز با تاجکستان هنگامی آغاز یافت که امام علی رحمان اعلام نمود وی اقتدار طالبان در افغانستان را به رسمیت نخواهد شناخت. در میان کشورهای آسیای مرکزی به استثنای موضع رسمی دوشنبه، هیچ یک چنین موضع شدیدی علیه مقامات جدید افغانستان نگرفته اند. برعکس همه کشورهای دیگر در این منطقه کم و بیش آماده همکاری با آن ها می باشند. آن ها عجله ای در به رسمیت شناختن طالبان ندارند، اما تقابل شدید هم نشان نمی دهند. در حد معینی اظهار نظر های دیپلماتیک می نمایند، بدون آن که اقدامات ناگهانی به عمل آورند. علاوه براین، دوشنبه تاکنون متحدانی برای انتقاد از طالبان نیافته است. بنابراین، ازبیکستان از تاسیس حکومت موقت در کابل استقبال نموده و آمادگی اش را برای «راه اندازی گفت و گوی های سازنده» با آن اظهار داشته است. شوکت میرزایف رئیس جمهور ازبیکستان در یک خطابه آنلاینی عنوان ۷۶ امین نشست مجمع عمومی ملل متحد، شروع مجدد ارسال برق، محصولات نفتی و دیگر کالاها به افغانستان را اعلام نمود و از جامعه بین المللی تقاضا نمود که از به انزوا کشاندن این کشور خودداری کند.

با توجه به اینکه امام علی رحمان رئیس جمهور تاجکستان در سخنرانی اخیرش در مجمع سران دول در ملل متحد از مقامات جدید در افغانستان تقاضا نمود که یک حکومت فراگیر با مشارکت تاجک های افغان تشکیل دهد که بین ۴۰-۴۶ درصد جمعیت مجموعی کشور را تشکیل می دهند. در حالی که طالبان در فکر یک حکومت فراگیر نیستند.

علاوه براین، رهبر تاجکستان به افزایش خشونت علیه ملکی ها در افغانستان پس از به قدرت رسیدن طالبان اشارت نمود. او همچنان به تلاش های فعال گروه های تروریستی مختلف به شمول داعش و القاعده اشارت نمود که می خواهند از وضع بی ثبات این کشور برای تقویت مواضع شان استفاده کنند. بنابراین دلایل، امام علی رحمان اوضاع در افغانستان را «یک تهدید جدی به امنیت منطقوی» عنوان کرد.

عبدالغنی برادر، معاون نخست رئیس الوزاری امارت اسلامی افغانستان در مصاحبه ای با تلویزیون الجزیره گفت: «تاجکستان در امور ما مداخله می کند. برای هر عملی عکس العملی وجود دارد.» با آن هم، باید خاطر نشان گردد که طالبان تاکنون کدام تهدید واقعی علیه تاجکستان به وجود نیورده اند.

رسانه های تاجکی اقدامات رهبر شان را چنین توجیه می کنند که ناشی از آغاز احتمالی زنجیره درگیری های داخلی در نتیجه آن محدودیت هایی است که طالبان بر زنان، اقلیت های قومی و نیروهای سیاسی در افغانستان تحمیل نموده است. با توجه به اینکه تاجکستان در گذشته تاثیر جنگ داخلی در افغانستان در سال ۱۹۹۰ را تجربه نموده است، مقامات در دوشنبه واضحاً از یک بی ثبات گردیدن دیگر می ترسند که توسط مقامات جدید در کابل به وجود آید. احتمال بدتر شدن وضعیت داخلی در افغانستان خود را با آن اختلاف نظرهای جدی نیز نشان داده است که قبلاً (پیش از اعلام حکومت سرپرست . مترجم) در بین طالبان ظهور کرد.

علاوه براین، مقامات تاجکستان حمایت شان را از «جبهه مقاومت ملی» پنهان نمی کنند که یگانه نیرویی می باشد که در دره پنجشیر علیه طالبان می جنگد. چندین گروه مسلح ایالت خودمختار گورنو بدخشان در تاجیکستان را ترک گفته و قصد دارند در قلمرو خود، در درجه اول در منطقه دره پنجشیر، علیه طالبان بجنگند. امام علی رحمان رهبر تاجکستان قبلاً بسیج نیروهای نظامی احتیاطی و افزودی واحدهای نظامی جدید را برای تقویت مناطق حساس مرزی اعلام نموده است. با اینهم دشوار است در مورد وضعیت آمادگی این واحد ها و آن اظهارات جنگ جویانه ای قضاوت نمود که گاه گاهی از دوشنبه شنیده می شود. به هر حال استفاد از زبان تند در سطح سخنوری یک چیز است و طرفداری از یک تقابل آشکار چیز دیگری است که بعید است تاجکستان با آن موافق

باشد. بنابراین، می توان با چندین تحلیل گر موافق بود که امکان دارد آن راه یافت بدون سازشی که تاکنون توسط دوشنبه نشان داده شده است، ناشی از آرزومندی امام علی رحمان و اطرافیانش برای تحکیم قدرت شان از طریق وانمود کردن شان به مثابه حامی تاجک های دو سوی مرز باشد. این امر می تواند احساسات ناسیونالیستی را مشتعل ساخته و افکار مردم تاجکستان را از معضلات اجتماعی و اقتصادی شان منحرف گرداند.

افزون براین، باید خاطر نشان شود که وخیم نشان دادن اوضاع در رسانه های مختلف در رابطه با منازعه بین دوشنبه و کابل عمدتاً ناشی از «تلاش های» رسانه های دست آموز تبلیغات غرب به خصوص ایالات متحد امریکا و بریتانیا می باشد. نباید فراموش کرد که طالبان ورد زبان شرکت تلویزیونی «الجزیره» مقیم کویت است که این شرکت در توامیت با «بی بی سی» بریتانیایی بود و به طور سنگینی متکی به رسانه های بریتانیایی و امریکایی می باشد.